

GENNA-LIEDJES

DOOR

A. F. DUDOK VAN HEEL.

I.

lein kindeke nam bij de hand mij zacht
En heeft naar de schijnende zon mij gebracht
Het stralende licht in haar oogen.
Ze riep mij heel dringend en zei: „nee, nee,
De zon is zoo warm, kom tantie, ga meê!”
Toen zaten we saam in het zonlicht gebogen
Héél laag bij den grond ons zachtjes te
warmen,
Mijn hoofd tusschen beî haar klein-kinder
armen!

Nu is mijn lief zonnekind van mij gegaan
En de lach en het licht van haar blijde bestaan,
Maar mijn ziel is weer heelemaal open gegaan
En de zonschijn is levend gebleven!
